

Povestiri din viața mea (1895-1986)(II)

Nicolae Pașcovici

Anul II la Școala Superioară de Silvicultură din București (1.X.1919-15.VI. 1920)

Acest an școlar a trecut pentru mine mai ușor ca anul întâi. Tot începutul este dificil... M-am deprins cu toate greutățile studenției: cu gazda mea bună și înțelegătoare, cu colegii mei buni de clasă, cu profesorii mei buni care țineau la studenții din Bucovina, așa că n-am dus lipsuri ...

Am uitat ușor de toate fronturile de luptă: din Galiția, cu botezul de foc din Pădurea Hlina de lângă Zlaciou, din Tirolul de sud, cu munții Dolomiți, de pe Elferșarte și Altstein - cu avalanșele lor, de frontul cu ghețari din Monte Passubio - aruncat în aer cu dinamită, de Grupa Adamellor cu ghețarele de pe Pascuale și Cevedale, care înghit vieți de alpiniști în abisurile lor.

Am uitat ușor și de ofițerul de front - pionier de poduri, de ofițerul din trupele de asalt - legat de spargerea frontului inamic, de ofițerul gazelor asfixiante ... și am rămas la studenția mea în silvicultură, începută la Viena și continuată în București.

Mi-am zis în sinea mea:
“... studenție, studenție,
Nu te uit o vecinicie!
Timpul tinereții mele,
Timp de vrajă și plăcere,

De înălțare sufletească ...

Noi studiem o bogăție, un dar al naturii: pădurea, ajutăm natura să-și îndeplinească marea sa operă cu scumpele ei daruri pentru omenire. Noi creștem păduri – cu aerul lor sănătos, cu liniștea lor cântată de poeți, cu peisajele lor frumoase pictate de pictorii artiști, păduri care ne apără de avalanșe și de alunecări de teren, pădurea - cu izvoarele ei de ape minerale, pădurea - cu apele de pescuit, pădurea - cu vânatul ei bogat, pădurea - cu fructele ei bogate - fragi, zmeură, mure și bureți. Noi învățăm cum să creăm o pădure din sămânță și din butași, cum să reglementăm tăierile pentru ca pădurea să finanțeze nelimitat; nici un studiu academic nu poate concura în frumusețe cu silvicultura. Dorința noastră e să ne încadrăm în muncă, ca să fim utili mediului românesc din care provenim.

Prietenii mei studenți, tovarăși de drum

Dintre cei 46 de studenți ai promoției 1918-1921 ne cunoașteam bine și suntem în raporturi de prietenie cu toți studenții din Bucovina: cu Eliescu Gr., Lissievici V., Minescu și Petrescu, Ionescu Al. Vasile și Paraschiv I.

Cu studenții din Bucovina conveneam în vacanța mare, cu poveștile lor din fami-

lie, iar cu ceilalți studenți la verificarea notelor luate în clasă, la discuțiile de la obiectele de specialitate, cum am înțeles cutare și cutare prelegere ...

Cu V. Lissievici discutam despre distrațiile bucureștenilor, despre restaurantele cu grădini de vară, cu reviste din viața politică, despre braseriile cu orchestră, de spre piesele de la Teatrul Liric; Vasia cunoștea bine viața și câștigul bucureștenilor de pe vremuri și avea darul de a povesti cu "fleur" (cu căldură și de la inimă...).

Dan Ilie, consilier silvic, prietenul meu devotat

Dintre toți prietenii și cunoscuții mei, cel mai devotat a fost Ilie Dan. Acesta mi-a lărgit cunoștințele în cercul inginerilor silvici de la Fondul Bisericesc, am lucrat cu el la amenajarea Ocolului silvic Cîrlibaba, apoi ca asistent la Ocolul silvic Frasin.

Fiu de gospodar din comuna Pîrtești de Sus, a frecventat liceul (gimnaziul) din Suceava cu o clasă în urma mea. L-am aflat în internatul Vasile Cocârlă, de unde a frecventat gimnaziul. A studiat silvicultura ca student silitor, bursier.

Spunea adeseori: "cu toate că mă ocup cu științele silvice 10-12 ore din zi și văd ce greu îmi merge, oare dacă m-aș ocupa mai puțin timp, mi-ar merge mai bine?"

Ca tip de om era brunet, solid, de statură mijlocie, sfătos și bun sfătuitor, econom și foarte bun organizator.

Carierea de inginer silvic și-a făcut-o la Fondul Bisericesc, de la inginer stagiar la Secția de Amenajarea Pădurilor sub conducerea lui Franz Czech (4 ani), ca șef de ocol (4 ani), director la Serviciul de Cultura Pădurilor în centrală (12 ani), administrator al Fondului Bisericesc (3 ani), consilier șef

de serviciu în Ministerul Agriculturii la Cultura pădurilor (11 ani), în total 34 ani.

A trecut la pensie în 1956 și după alți zece ani și-a dat obștescu sfârșit la vârsta de 70 ani. „Sit ei terra laevis!”, "Fie-i țărâna ușoară și amintirea vecinică!"

*
* *

Lucrări practice la Ocolul silvic Țigănești (I.VII-30. VIII. 1920)

Primire și găzduire gratuită

Grupa noastră de trei studenți bucoveneni și doi din vechiul regat, a fost repartizată pentru lucrările practice la Ocolul silvic Țigănești. Din partea șefului de ocol am fost foarte bine primiți și tratați colegial, ca oaspeți familiari.

Noi, bucovenenii, și Vasilescu I. am ocupat camera de inspecție și ni s-a servit masa gratuit timp de două săptămâni, un gest altruist și colegial, cât se poate de prietenos și de familiar. Am mulțumit cordial pentru această complezență, dar numai atât; s-ar fi căzut mai mult, dar am rămas îndatorați. Mai târziu, ne-am mutat la gospodina Elena Feraru, gazdă curată, harnică și pricepută.

Cunoașterea speciilor forestiere din cuprinsul ocolului silvic

Cu profesorul Iacobescu am învățat la dendrologie speciile forestiere, dar nu și aplicarea practică a teoriei, din lipsă de laborator și de asistență. Aici întâlnim alte specii forestiere, care lipseau în cuprinsul ocolului silvic Gura Humorului, cât și alte tratamente - crângurile, la foioase care lăstăresc. Deci, timpul de două luni cu lucrări practice la Țigănești ne-a lărgit simțitor

cunoștințele la dendrologie și la exploatarea pădurilor. Cu această ocazie am învățat primul lucru la intrarea într-un ocol silvic: cunoașterea stațiunii forestiere și a speciilor care predomină ca număr și care acoperă solul.

Cronometrarea timpului (1.VII–30.VIII.1920) pentru lucrările practice din anul II de studii, Ocolul silvic Țigănești

1. Cunoașterea speciilor forestiere din Ocolul silvic Țigănești: 4 zile de practică și 2 zile de scriere în caiet, $4 + 2 = 6$ zile (același număr pentru fiecare lucrare).

2. Descrierea unei pepiniere silvice pentru creșterea puieților de stejar pedunculat repicați, având capacitatea anuală de 30.000 bucăți.

3. Codrul regulat la fag și tăierile de regenerare.

4. Analizarea creșterilor la un plop de 60 ani.

5. Tabele de producție pentru specia dominantă în ocolul silvic de practică.

6. Părțile principale ale unui regulament de exploatare și hărțile sale.

7. Părțile principale ale unui amenajament, hărțile sale și citirea acestora.

8. Ridicarea în plan a unei suprafețe - planșeta topografică.

9. Ridicarea în plan a aceleiași suprafețe cu busola topografică. Concluziuni

10. La fiecare lucrare practică un vocabular de peste 100 de cuvinte tehnice.

Total: 60 zile de lucrări practice la Ocolul silvic Țigănești.

Economie de timp se va face la oricare lucrare pentru acoperirea vremii nefavorabile, scris pe curat etc. Pentru realizare s-a dat timpul de patru zile, iar pentru scris, două zile de trecut în caietul de lucrări prac-

tice - lucrarea și vocabularul.

Caietul de lucrări practice este oglinda de pregătire a studentului în specialitatea sa. La examenul de încheiere a anului studentul trebuie să-și susțină la lucrările sale din caiet și să-și însușească vocabularul tehnic, care se examinează la fiecare lucrare. Vedem că la pregătirea tehnică a studenților în silvicultură contribuie corpul profesoral cu învățământul teoretic, iar șefii de ocol cu lucrările practice; aceasta se repetă în fiecare an de studiu. Fără nota din caietul de practică nu se poate încheia un an de studii la cultura pădurilor.

Grupa noastră a terminat lucrările practice din cadrul Ocolului silvic Țigănești și ne-au rămas 10 zile timp de recreere, grație distinsului nostru șef de ocol, ing. M. Rădulescu.

Câteva zile de relaxare după terminarea lucrărilor practice de la ocolul silvic Țigănești (26.VIII - 5.IX.1920)

Ne-au mai rămas vreo șase-șapte zile libere până la predarea caietelor de practică. Cum folosim mai bine acest timp? Între timp ne sosește și venerabilul nostru profesor, dr. Marin Drăcea. Acesta ține mult să ne completeze programul cu câteva noțiuni de amenajarea pădurilor.

Ne-a demonstrat pe teren noțiunea de pădure, de regim silvic, de pădure amenajată, de parcelă de pădure, de subparcelă, de linie de amenajare deschisă, de linie nedeschisă, deosebirea de linie somieră și linie parcelară, de bloc de tăieri, de serie de exploatare etc. Apoi, noțiunea de arboret, de pâlci și grupă de arbori, noțiunea de clasă de vârste, noțiunea hărților de amenajare a pădurilor și a hărților de arborete. S-a trecut apoi la Rezervația Pădurii de Stejar Snagov, ca o pădure de studii, de agreement pentru

turiști și ca decor pentru lac. O mică porțiune din acea pădure s-a scufundat sub apă și se văd coronamentele arborilor la adâncimea de circa 15 m.

Dr. ing. Marin Drăcea, student permanent și integru din “Heidelbergul” românesc

Un profesor venerabil de Cultura Pădurilor din acele vremuri ... El vedea în noi vigoarea științifică a tineretului din toate unghiurile țării. Față de noi, studenții lui, nu era distant. Soarta, după spusele lui, l-a destinat să fie profesor, să respire aerul de avânt, alături de studențimea românească. L-au destinat să fie un student permanent (“Ein ewiger Studiosus”) al vetrei de știință românească, alături de tineretul setos adunat din întreaga țară.

El a iubit portul și sufletul românesc, gândul și cântecul românesc și adesea asculta cântecele studenților instrumentiști. Astfel, ne povestește studentul bucovinean Ianovici Mircea, cum a vărsat profesorul o lacrimă pe chitara lui: “Într-o sâmbătă, întreaga clasă venise la Snagov într-o excursie științifică. După orele de studiu, cu demonstrații la fața locului și după umbletul obositor prin pădure, sosi și mult așteptatul repaus, cu un mic dejun și cu „ora de voie liberă”. “Mircea, ia zi-le acestor tineri ceva de inimă albastră, cu vocea ta plăcută, de trubadur studentesc. Așa, cu acorduri de chitară, cum știi tu să le potrivești ...” „Eu mă așteptam la aceasta: îmi acordez chitara și iau buchetul de cântec de inimă albastră, chiar de la început:

Am iubit doi ochi albaștri,
Doi ochi mari de vrăjitoare.
De-ar fi vântul cu-ndurare,
Vezi tu steaua cum lucește
Vezi rândunele se duc,

Același tei lovește-n geam
Pe lângă plopii fără soți
Amor, amor înșelător ...
Când ajung la strofa
Salcâmii plâng, vârful și-l frâng
Că pentru mine nu e leac, văd cum profesorul vine spre mine; eu cânt mai departe, iar când zic:

Târziu de tot de vei veni,
Pe mine atunci mă vei găsi
Plângând sub teiu-mbătrânit,
Cu părul alb și obraz zbârcit
De ce la timp tu n-ai venit ...!?

văd cum cântecul meu l-a pătruns pe profesor, care mă netezea părintește pe cap și care scapă o lacrimă pe strunele chitarei mele ...”

O comparație între facultăți: Școala Superioară de Silvicultură din București și cea din Viena (Hochschule für Bodenkultur - Forstwesen)

O comparație între aceste două facultăți nu se poate face, cu toate că ambele studiază același obiectiv: Cultura Pădurilor.

Cultura pădurilor românești pretinde ca silvicultorii să posede studii și practică largită, de la pădurile de luncă, de pe nisipuri zburătoare, pădurile de stepă, pădurile de stejar și gorun de pe Câmpia Bărăganului, coline mici și mari până inclusiv pădurile de rășinoase pure și de amestec de la munte, din Carpații Orientali, nordici și sudici, apoi pădurile de foioase în amestec cu rășinoase din Ardeal.

Cultura pădurilor austriece e cu mult mai săracă în specii forestiere, așa că silvicultorii au un câmp de activitate teoretică și practică cu mult mai restrâns, de aici ajungând la concluzia că fiecare stat e silit să aibă școlile sale de cultura pădurilor, cu profesori adecvați stațiunilor forestiere

unde se aplică practic teoria învățată.

Studentii din Bucovina studiau la Școala Superioară de Silvicultură din Viena fiindcă în Bucovina erau mai puține specii forestiere principale, deci o teorie și o practică mai restrânsă. Profesorii din Viena, de pe vremuri, îi tratau pe studenții români după principiul lor german: „Gut für den Orient” - ori știe, ori nu știe trece, trece ca „bun pentru Orient”. Gazdele din Viena ziceau între ele: „ein armer Student”. Te menajau numai dacă luai în căsătorie pe fiica lor, în caz contrar trebuia să te muți să faci loc altuia, cu care înțelegerea era mai ușoară.

Profesorii noștri din București ne tratează ca pe viitorii lor colegi de meserie, iar la predarea materiei se servesc de cărți și reviste germane și franceze.

Adesea mă gândeam: dacă aș fi rămas ca student la silvicultură în Viena, unde aflam eu atâta bună voință din partea profesorilor de-acolo și atâta îngrijire din partea gazdelor? Germanul e german și te tratează tot nemțește. Ca învățătură bună: să iei practica germană, s-a alături bonomiei și manierei franceze, care să treacă apoi prin sufletul uman românesc!

Adio Țigăneștilor anului 1920, cu studenții silvici la lucrări practice

Lucrări model: grupa noastră de studenți se poate mândri cu lucrările practice din cuprinsul Ocolului silvic Țigănești. Programul lucrărilor s-a desfășurat normal, s-a lucrat rațional, cu tact și cu multă bună-voință din partea șefului de ocol și a profesorului dr. ing. Marin Drăcea.

O gazdă vrednică: gospodina Elena Feraru ne-a tratat cu toată atenția ei grijulie, a gătit bine pentru noi, gospodărește și cu multă bunăvoință. O gospodină curată, har-

nică și străbătătoare

Soțul ei a decedat în urmă cu cinci ani și i-a lăsat în seamă educația și formarea unui băiat de opt ani și a unei fetițe de patru ani. Aceștia trebuiau crescuți, școlarizați și fiecare cu rostul lui în viață ... Biata femeie - ca o mamă bună - se zbătea să-și vadă copii mari și pe fiecare copil la meseria lui.

Ne-am făcut bagajele, dând mare atenție caietului de lucrări practice. La gazdă am achitat din plin bănuții conveniți pentru casă și ne-am luat apoi rămas bun de la vrednica noastră gospodină. Totul s-a executat ordonat și disciplinat, apoi ne-am îndreptat spre ocolul silvic, gata de plecare.

Mulțumiri pentru instructajul practic și pentru buna găzduire

La ocolul silvic Țigănești l-am aflat numai pe inginerul șef; profesorul plecase cu o zi mai înainte. Aici, unul dintre noi - Dan Ilie - îi mulțumește inginerului șef, în numele grupei, pentru munca depusă la instructajul practic, pentru atenția permanentă, pentru răbdarea, abnegația personală și deosebita pricepere la dezvoltarea lucrărilor practice programate ...

Mulțumește și domnișoarei Rădulescu pentru buna găzduire acordată gratuit, cu multă atenție și sacrificii timp de două săptămâni - cu masă și casă - pentru noi, patru studenți ai grupei. Apoi, cu adânci compimente de recunoștință și respect, ne-am luat rămas bun de la șeful ocolului și de la sora sa. Am ieșit pe peluza ceairului, unde ne-am despărțit prietenește de colegii Petrescu E. și Vasilescu I.

Adio Ocolului silvic Țigănești, condus de către cei mai devotați oameni de știință, dr. Marin Drăcea și inginerul Marin Rădulescu! Adio vouă, păduri din preajma lacului Snagov, unde am făcut noi practică,

studenți bucovineni în vara anului 1920! Adio rezervației de pădure de stejari bătrâni, frântură din Codrul Vlăsiei, care astăzi străjuiește marginea lacului Snagov, ca decor și ca pădure de studii! Adio vouă, oameni de știință, Marin Drăcea și Marin Rădulescu care, în timp ce scriu aceste amintiri sfinte, sunteți tot împreună, sub brazda verde! Iar eu, ca supraviețuitor, vă zic: "Ave Caesar, morituri te salutant! Scientiae homines, moriturus vos salutat!"

O scurtă ... escapadă la părinți

Voioși, noi, cei trei studenți bucovineni - Dan Ilie, Cîrlea Th. și Pașcovici N. - luăm drumul de pădure până la gara Periș. Tot drumul, când cu practica lucrărilor, când cu termenii tehnici discutați cu profesorul, când oboșiți cu odihna până când ne vedem în gară. Aici, luăm trenul pe linia Periș-Ițcani. Trei zile libere, pentru revederea cu părinții ...

Gânduri de singurătate

Ne-am ocupat locurile în cupeu, iar tovarășii mei de drum au adormit. M-au lăsat de strajă la bagaje și cu gândurile închise în singurătatea mea.

Mă gândeam la Pădurea Snagovului, la stejarii uriași din rezervația pentru studii și la decorul lacului. Ce spune lumea când vede coronamentele arborilor la adâncimea de 15 m sub apă? Că ... o porțiune din Codrul Vlăsiei este sub apă!

Iar mă gândeam la stima respectuoasă, care domină în relațiile celor doi oameni de știință, cum se completează unul pe altul și cum se ascultă unul pe altul. La lucrările practice am fost ajutați din plin, cu cea mai mare atenție și în spirit de colegialitate; să

rupi o fărâmbă din pâinea ta și din științele tale și să le împarți studenților viitorilor tăi colegi de meserie, aceasta e o faptă mai mult decât altruistă, e o chestiune frățească, care nu poate fi apreciată de oamenii de rând ...

Sinaia - localitate de lucrări practice pentru studenții în silvicultura anul III, 1921 (16. VII - 15.IX.1921). Hotelul-restaurant din parcul Sinaia, cămin studentesc pentru 60 zile

Unul dintre hotelurile statului, înfipt în Parcul Sinaia, se află în reparație de renovare. Renovarea începe de la etajul de sus, iar parterul hotelului, liber, s-a pus la dispoziția studenților în silvicultură.

Casa Pădurilor Statului și cu direcțiunea școalei convin ca parterul hotelului să adăpostească studenții anului III pe timpul lucrărilor practice, care să folosească și bucătăria și inventarul hotelului. Ca responsabil pentru inventarul folosit de elevii studenți figurează șeful promoției, C.C.Georgescu.

Parterul hotelului, cu sala mare și cu bucătăria, apoi zece camere cu paturi și garderobe, toate se pun la dispoziția elevilor studenți în mod gratuit, grație intervenției noului director la Casa Pădurilor din Minister.

Un cămin studentesc în Sinaia, cu disciplină militară

Majoritatea studenților fiind militari, s-a introdus și aici disciplina militară, ca la căminul Școalei din Brănești, cu sunatul goarnei după următorul program de zi: la ora 5 deșteptarea, făcutul patului, spălatul la dușuri sau pe jumătate de corp, gimnastică de înviorare și dejunul în sala de mese

până la ora 8. De la ora 8 la 12 lucrări practice pe teren sau la sala de studii după starea vremii, de la ora 12 la 15 servirea prânzului și odihnă. De la ora 15 la ora 16 pauză, cu ieșire liberă, de la ora 16 la ora 19: lucrări practice, studii, iar de la ora 19 la 21 servirea cinei și ieșire liberă; la ora 21 retragerea și pregătirea pentru odihnă. La toate orele se suna goarna de către studentul de serviciu pe promoție, numit cu schimbul de șeful promoției.

Serviciul pe cameră - curățenie, măturat, aerisit și ștersul dușumelei cu dezinfectant - se execută de către elevul de serviciu pe cameră, desemnat de către șeful camerei. Fiecare cameră-dormitor are un student responsabil de mobilierul camerei, primit de la șeful promoției. Șeful promoției îmi înmânează lista obiectelor scoase din magazia hotelului, pentru folosirea mea personală, pe care o semnez în două exemplare.

Conform listei mi se pune la dispoziție spre folosire un pat cu toate accesoriile, o jumătate de garderobă și un loc numerotat la masa lungă ("mensa academica").

Împărțirea timpului pe decade de munca la lucrările practice a anului III cu caracterizarea lucrărilor (17.VII - 16.IX. 1921)

După organizarea căminului studentesc urmează împărțirea timpului de 60 zile în decade de muncă.

Prima și a doua decadă se folosesc la lucrările tezelor de Cultura Pădurilor (17.VII- 4.VIII.1921), iar decada a treia se folosește la lucrarea de amenajarea pădurilor (5.VIII-15.VIII.1921). Decada a patra se folosește la lucrarea de topografie (16.VIII-26.VIII.1921), decada a cincea se folosește la culegerea a 100 cuvinte tehnice - noțiuni la cultura pădurilor, amenajarea

pădurilor, exploatarea pădurilor, construcții forestiere și topografie (27.VIII - 6.IX. 1921). Decada a șasea se folosește la predarea caietelor de lucrări practice, la predarea inventarului din hotelul statului și la pregătirea studenților de plecare la București (7.IX-16.IX. 1921).

Caracteristica lucrărilor practice, anul III, 1921

Din lucrările practice cuprinse în decadele I-IV, cu ieșire pe teren este numai lucrarea la topografie: ridicarea în plan a domeniului de stat Piscul Câinelui la scara 1:5000.

Toate celelalte lucrări sunt lucrări de birou, bazate pe notele tehnice trecute în caietele de lucrări practice. Cu ocazia excursiilor științifice din anul II s-au discutat la fața locului subiectele acestor teze. Tot atunci s-au dat și soluția adecvată problemelor din tezele respective. Lucrările de cultura pădurilor, de amenajare și de culegere a noțiunilor tehnice sunt lucrări de liberă gândire. Datele lor se completează după capacitatea individuală a studenților.

Caietele de lucrări practice cu notele tehnice luate pe teren la fața locului se folosesc cât mai bine.

Ședința de lucru pentru decadele de muncă

Studenții în una din ședințele programate în prezența profesorului conducător de lucrări iau în discuție subiectele la cultura și la amenajarea pădurilor.

Se arată că subiectele acestor probleme s-au discutat și s-au rezolvat la fața locului, în excursiile științifice din anul II și că s-au luat note, care s-au trecut apoi, în caietele

de lucrări practice.

Astfel, la prima teză subiectul a fost: într-o pădure de stejar pedunculat s-a aplicat tratamentul codrului regulat. După prima tăiere de însămânțare, la doi ani, se constată că puieții stagnează în creștere. Se pune întrebarea cum vom proceda tehnic ca să obținem o bună regenerare a stejarului cu 10 % alte specii indigene din aceeași stațiune - tei, sorb și carpin ? Subiectul s-a discutat la una din excursiile științifice din anul II, la unul din ocoalele silvice din jurul Bucureștiului, identificându-se următoarea soluție: receperea puieților stagnați și completări cu puieți balot din aceeași stațiune, iar 10 % alte specii.

La teza a doua: la colinele înalte pădurea de fag pur prezintă o creștere slabă. Pe teren, se constată că stațiunea corespunde speciei gorun, după buturugile putrede. Se pune întrebarea: cum vom proceda la schimbarea speciilor, în timpul tăierilor de regenerare și ce specie vom prefera? Subiectul s-a discutat la una din excursiile științifice pe colinele înalte din sudul țării cu studenții anului II, cu soluția: pe măsura rării fagului cu tăierile de regenerare (progresive) se vor introduce gorunul și alte specii nobile - frasinul, ulmul, paltinul, bradul, teiul - prin plantații în submasiv.

La teza de amenajarea pădurilor, o pădure cu molid 0,5, brad 0,3, fag și alte foioase 0,2 este tăiată în grădinarit sălbatic, fără amenajament; ea aparține unui proprietar particular. Se pune întrebarea: cum vom proceda noi la reglementarea tăierilor din acea pădure? Se va desena și planul acelei păduri la scara 1:2000.

De asemenea, se va descrie procedeul de reglementare a tăierilor. Acesta, cât și soluția problemei, s-au discutat în una din excursiile științifice din anul II, care s-au trecut în caietul de lucrări practice. Ridicarea în plan se va schița la scara

1:2000, arătând configurația terenului, cu scurgerea materialului reglementat pe volum și suprafață.

Pentru reglementarea tăierilor se va folosi metoda volumului creșterilor anuale medii la ha rezultat din suprafețele de probă. Lucrarea se numește "Regulament de exploatare". Profesorul conducător al lucrărilor practice aprobă discuția pe marginea acestor lucrări, cu un raport scris privind modul cum se vor soluționa tezele de lucrări practice pentru anul III, 1921.

Profesorul declară ședința de lucru încheiată și urează studenților spor la muncă. Studenții, prin aplauze, îl ovaționează pe profesor.

Raportul scris la discuțiile pe marginea tezelor de lucrări practice, anul III (1921) la Ocolul silvic Sinaia

Studenții în silvicultură, prin acest raport, își exprimă omagiul și recunoștința față de forurile superioare, care au înlesnit executarea lucrărilor practice la studenții în silvicultură - anul III - prima promoție după război, în una din cele mai vestite stațiuni climaterice din țară, în orașul Sinaia.

Aici ni s-a pus la dispoziție un hotel cu tot inventarul statului și cu oamenii de serviciu pe timp de 60 zile. Studenții au înființat în parterul hotelului un adevărat cămin studentesc, cu disciplină militară pentru tot timpul funcționării acestuia. Aducem priinos de stimă și recunoștință profesorilor noștri, care ne-au facilitat dezvoltarea acestor lucrări prin excursiile științifice din cursul anului II de studii, trecute în caietele de lucrări practice.

Tezele propuse pentru dezvoltare și soluționare sunt teze de sinteză, care cuprind cunoștințele de specialitate, necesare silvicultorului. Aceste lucrări exprimă

și dragostea noastră pentru profesiunea aleasă, cât și orizontul cunoștințelor de specialitate pe care le posedăm și le susținem anual. Caietele de lucrări practice, specifice studenților în silvicură, se prezintă sub formă de note de teren, atât materiile care ni se predau la clasă, cât și legătura acestora cu practica terenului, lămurită de profesorii noștri prin excursiile științifice, la fața locului.

Înceiem raportul nostru scris cu dragostea pentru profesiunea de silvicultor, cu orizontul cunoștințelor noastre lărgit, grație forurilor noastre superioare și grație corpului profesoral, cărora le datorăm toată recunoștința pentru munca depusă pentru noi, promoția 1918-1921.

Șeful promoției: ss/Georgescu C.C.

Ocupația studenților silvici în Sinaia

După înființarea căminului și după discutarea tezelor de lucrări practice, se lucrează la clasă în timpul fixat (8-12, 16-19 deci 4 + 3 ore zilnic).

Aici se lucrează intens, în liniște, cu mici pauze de recreere, sub supravegherea șefului de promoție. Totul în șoaptă, conștiincios și cu respectul cuvenit unui șef de lucrări. Se începe cu prima lucrare la Cultura Pădurilor:

Într-o pădure de stejar pedunculat (*Quercus robur*) s-a aplicat tratamentul codrului regulat. După prima tăiere de însămânțare - la doi ani - se constată că puieții stagnează în creștere. Se pune întrebarea: cum vom proceda tehnic ca să obținem o bună regenerare a stejarului, cu 10 % alte specii din aceeași stațiune - tei, sorb, frasin și carpen ... ? Rezoluția: receperea puieților stagnați și completare cu puieți balot din aceeași stațiune – alte specii mobile – 10 %.

La această teză se descrie mai întâi stațiunea stejarului pedunculat – solul, climatul local, creșterea speciei și arborii natural asociați. Toată descrierea se arată prin termeni tehnici, lapidar, în propoziții scurte. Apoi urmează regimul și tratamentul care se aplică cu succes stejarului pedunculat, care a fost greșeala de aplicare a tratamentului la stagnarea creșterii puieților regeneratori, cum procedăm tehnic la corectarea acestei greșeli, dacă este receperea un mijloc sigur de corectare, când și cum trebuie să aplicăm receperea, ce se înțelege tehnic prin recepere și la care specie se mai aplică această operație, ce stimulăm noi prin receperea semințului, cu care unealtă se lucrează cu succes la recepere, mecanismul recepării ... De asemenea, sunt prezentate speciile de valoare (nobile) asociate stejarului pedunculat și caracteristica fiecărei specii, cum procedăm cu plantatorul balot pentru scos puieții din marginea masivului, când și cum trebuie să se aplice tăierea a doua și a treia de regenerare și cum trebuie să urmeze aceste tăieri ca semințșul de stejar să nu stagneze în creșterea sa. Apoi, ce sunt locurile goale, lipsite de puieți, cum le clasificăm noi într-un semințș, cum se completează acestea ...

Ghinda: de ce este preferată, conservarea ei. Inamicii ghindei: în arbori, după cădere, în stratificare. De asemenea, care e temperatura admisibilă la conservarea ghindei, cum se fac cuiburile pentru ghindă în pepinieră: la răzor și la tarla, adâncimea, depărtarea între rigole și pe rigolă, cum se fac cuiburile la însămânțări directe pentru completarea regenerării, când se seamănă ghinda, care sunt inamicii plantelor de stejar și combaterea lor, care sunt dăunătorii permanenți ai stejarului, de la plantulă până la arborele bătrân, cum procedăm la atacurile de ciuperci și de insecte, ce sunt crăcile lacome și curonarea stejarului etc.

Din aceste întrebări, studenții fac capitole cu titluri și subtitluri, cu răspunsurile date la fiecare întrebare. Teza dezvoltată se trece în caietul de practică, într-un stil lapidar și bogat în tehnicitate. Caietul se supune apoi spre examinare, fiecare teză primind două note: la examinarea formală, de dezvoltare a tezei în texte și la examenul de susținere a tehnicității cerute de lucrare. Media acestor două note formează nota examenului de practică a studentului.

Teza a doua, la cultura pădurilor, este despre fagul cu creștere slabă la colinele mari din sudul țării și despre cum trebuie să fie schimbat cu alte specii de valoare (nobile): gorun - 0,8, brad, ulm, paltin și tei - 0,2. Mai întâi, se studiază stațiunea Colinelor Mari din sudul țării, cât și pădurile din vecinătate. Suntem în zona podgoriilor, în patria gorunului, aici întâlnim păduri frumoase de gorun pur, sau de fag cu gorun, unde fagul prezintă creștere slabă, de aici deducând că fagul a năvălit în dauna gorunului. În pădurea de fag de care ne preocupăm se întâlnesc cioate de gorun în putrefacție, printre altele de brad, fag, paltin, tei și frasin. Schimbarea speciei se va face aici pe măsură ce se exploatează fagul. Se preferă gorunul, cu asociația sa: gorun 0,8 și brad, fag, paltin, tei 0,2. Fagul are ciclul de producție de 80 ani și prezintă pe teren toate clasele de vârstă: 1-20 ani, 21-40 ani, 41-60 ani, 61-80 ani, deci avem pe teren patru clase de vârste a 20 ani.

Deci, în ultimul an al ciclului de producție noi vom avea de schimbat ultimul bloc de tăieri la fag în pădurea de gorun. În acest sens, vom aplica fagului tratamentul codrului regulat, cu tăieri de regenerare de perioadă scurtă, ca la stejar, de 2-3 ani (nu de 20-30 ani ca la fag).

Gorunul se va introduce în parchetele libere și evacuate, în amestec cu speciile de asociație. La această lucrare se vor instala

pepiniere de gorun cu capacitate anuală mare, după numărul de hectare evacuate anual. La 1 ha se vor planta 3000 puiți de gorun și 600 puiți de asociație; dacă parchetul are 10 ha, atunci sunt necesari anual 30.000 puiți de gorun și 600 puiți din specii asociate gorunului. Vom crea o pepinieră producătoare de 30.000 puiți de gorun repicați, iar 600 puiți din specii asociate gorunului se vor scoate cu plantatorul balot din subparcelele vecine. Așa se va lucra cu plantația de gorun și cu speciile asociate gorunului, așa încât după fiecare parchet exploatat de 10 ha în timp de 6 ani, noi am intervenit cu plantația de 30.000 puiți de gorun și 600 puiți de specii asociate, pe 10 ha.

În această pădure se lucrează în timpul celor 80 de ani ai ciclului de producție, când am terminat cu schimbarea fagului pur în pădure de gorun 80 % și 20 % specii asociate gorunului, așa-zisa pădure de șleau. Prin tăieri nechibzuite din trecut s-a stricat echilibrul static al pădurii, creat și susținut de natură timp de mii de ani. Tot așa, în nordul țării, bradul este izgonit de fag, iar în sudul țării stejarul este izgonit de carpen.

În final: întrebări de lămurire pentru dezvoltarea tezei în titluri și subtitluri, examinarea și la susținerea tehnică a tezei, de exemplu: unde exploatezi bradul (în nordul țării), păzește să nu intre fagul, iar unde exploatezi stejarul, păzește, că intră carpenul ... De asemenea, stațiunea gorunului, echilibrul static al pădurii și cum se distruge, schimbarea unei specii forestiere, ciclul de producție la fag, la brad, la gorun, la stejar, deosebirea dintre perioada de timp și ciclul de producție al unei specii forestiere, speciile de valoare și speciile nobile, parcela și parchetul de pădure, specia de asociație și specia nobilă, tăierea de regenerare în masivul de fag, masivul de fag și degradarea lui prin tăieri de degra-

dare și tăieri culturale. Apoi, luminișurile în masiv, micile goluri și poienile în masiv, arboretul și stadiile de dezvoltare, cultura arboretelor, arboretul pur și arboretul de amestec, amestecul speciilor pe pâlcuri, pe grupe, pe specii, suprafața minimă a unui arboret, plantația și îngrijirea ei, tăierile de regenerare la fag, la stejar, la gorun, la brad, la molid, clasele de vârste ale arboretelor.

În teza de la amenajarea pădurilor, pentru o pădure de molid 0,5, brad 0,3, fag și alte foioase 0,2 și proprietate particulară, exploatată în grădinărit sălbatic, fără amenajament, se pune întrebarea: cum se va proceda la reglementarea tăierilor? Pădurea are suprafața de 100 ha, clasele de vârstă III și IV bine reprezentate, ciclul de producție 100 ani, iar amestecul speciilor e natural. Se cere să se deseneze planul acelei păduri la scara 1:2000, configurația terenului, taxarea pe volum și suprafață și să se descrie procedeul de reglementare al tăierilor. Pentru schița planului s-a folosit busola topografică. Pentru reglementarea tăierilor se folosește metoda: volumul creșterilor medii la ha, raportat la consistența actuală a pădurii, care este de 0,6. Lucrarea primește denumirea de: regulament de exploatare a pădurii de molid 0,5, brad 0,3, fag, paltin și alte foioase 0,2, cu consistența de 0,6 și suprafața 100 ha. Fiecare pădure particulară are un regulament de exploatare și o schiță de plan în care se vede: hotarele pădurii; suprafața și direcția tăierilor; scurgerea materialelor lemnoase, curbele de nivel, direcția vântului dominant, suprafața parchetului și volumul lemnului exploatat anual, care reprezintă creșterea medie anuală la ha.

Stadiul stațiunii și folosirea tablelor de producție

După cercetările executate, molidul a

fost în trecut mult mai numeros în această stațiune. Ca dovadă se întâlnesc cioate de molid în putrefacție. Ne apropiem de optimul de vegetație pentru molid. Bradul, fagul și alte foioase se află aici îndepărtate de optimul lor de vegetație.

De aceea, folosind tablele de producție Schwappach, pentru molid vom citi creșterea medie la ha, cu fertilitatea II a solului, care e de 4 m³/ha/an, iar pentru brad, fag și alte foioase la cl. III de fertilitate a solului, care este de 2 m³/ha/an. Înmulțind aceste valori cu consistența masivului de 0,6 căpătăm pentru molid 2,40 m³, iar la brad, fag și alte foioase 1,2 m³/ha/an. Adunând aceste cifre, se obține creșterea medie anuală la ha de 3,60 m³/ha/an în prezent pentru această pădure, adică posibilitatea pădurii.

Metoda parchetării și beneficiile proprietarului

Proprietarul are dreptul să beneficieze de exploatarea creșterii medii anuale a pădurii sale, care este de 3,6 m³, la an și ha de pădure. Pădurea are suprafața de 100 ha, ea crește cu $3,6 \times 100 = 360$ m³ în fiecare an. Parchetul anual va avea suprafața de 10 ha cu 36 m. Latura mică a parchetului va fi îndreptată contra vântului dominant.

Regenerarea parchetului se face din semințele arborilor mărginași, mânate de vântul dominant. Această cantitate de lemn trebuie măsurată în fiecare an pe arbori în picioare și cuprinde lemnul plin și lemnul mărunt, lemnul tare și lemnul moale, indiferent de specie și categorie de întrebuințare.

Suprafața exploatată nu e admis să fie mai mare decât 10 ha. Proprietarul va trebui să aștepte 90 ani până ce pădurea sa va produce noi parchete cu cinci clase de vârste

reglementare, în rând de exploatare.

Acest timp, de 90 ani, se numește perioadă de așteptare. Arboretele bătrâne care se exploatează în timp de 10 ani constituie sacrificiul de exploatare. Întreaga suprafață de 100 ha ia denumirea de suprafață în curs de regenerare, cu respectarea claselor de vârstă, în vederea unui amenajament.

Metoda: pădure permanentă, exploatată în grădinărit

Lucrarea de reglementare a tăierilor poate să primească și o altă formă. După stabilirea posibilității de $3,6 \text{ m}^3/\text{an}/\text{ha}$ pădurii i se poate aplica tratamentul codrului cu tăieri în grădinărit. Aceste tăieri se vor aplica anual pe întreaga suprafață de 100 ha. Aici intră arborii accidentați, căzăturile de vânt, cei atacați de insecte și de ciuperci, produse care nu depășesc posibilitatea de creștere anuală de $3,6 \text{ m}^3/\text{ha}/\text{an} \times 100 = 360 \text{ m}^3$. Dacă produsele accidentale depășesc posibilitatea anuală a pădurii la 100 ha, aceasta se socotește în m^3 și în perioada de așteptare pentru proprietar.

Când masa lemnoasă anuală e mai mică de 360 m^3 , ea poate fi întregită prin exploatare de arbori sănătoși de pe întreaga suprafață de 100 ha. În cazul acesta exploatarea se extinde pe întreaga suprafață de 100 ha și se scoate anual posibilitatea de 360 m^3 , cât crește această pădure, la an, pădurea ia denumirea de pădure permanentă, cu posibilitate pe întreaga suprafață.

Mecanismul de extragere a posibilității de pe întreaga suprafață de 100 ha

În fiecare an se vor extrage mai întâi arborii accidentați, atacați de insecte și de ciuperci. Când aceștia nu acoperă masa

posibilității de 360 m^3 anual, se va trece la marcarea arborilor sănătoși – fag, brad, salcie căprească, scoruș cu arbori de mică valoare. Arborii se vor marca, se vor controla și se vor extrage grădinărește, repartizați uniform pe întreaga suprafață. Producerea golurilor în masiv se va evita, după posibilitate. Golurile mici se regenerează de la sine prin semințele ce cad din arborii bătrâni.

Cuprinsul regulamentului de exploatare

Un regulament de exploatare cuprinde următoarele părți esențiale: studiul stațiunii și al speciilor forestiere, care formează obiectul pădurii în reglementare, stabilirea consistenței medii a pădurii, calcularea posibilității pădurii după tablele de producție raportată la consistența medie a pădurii, harta pădurii cu curbe de nivel, care arată direcția tăierilor și a vântului dominant.

Întrebări la amenajarea pădurilor și la susținerea tezei: ce se înțelege prin 0,5 molid, 0,3 brad, 0,2 fag și alte foioase, ce înțelegem prin consistența pădurii, prin exploatarea neregulate, care este volumul creșterilor medii la ha, ce este regulament de exploatare și ce cuprinde, planul de exploatare și de regenerare, studiul stațiunii unei păduri, tablele de producție generale și locale, clasa de fertilitate a solului, creștere medie anuală/ha, felurile de creștere la o pădure, modul cum se procedează la reglementarea exploatarea unei păduri fără amenajament.